

7.5. MODULATII UTILIZATE IN COMUNICATII DE DATE

7.5.1. Generalitati despre modulatie

Modulatia este operatia de transmitere a semnalului modulator, generat de informatie, intr-un alt semnal, numit semnal modulat. Semnalul modulat contine intreaga informatie cuprinsa in semnalul modulator. Cu notatiile $g(t)$ - semnal modulator si $S_M(t)$ - semnal modulat se poate scrie: $S_M(t) = M[g(t)]$ unde $M[\bullet]$ este operatorul asociat modularii.

Prin modulare se realizeaza:

- adaptarea la conditiile particulare ale canalului de comunicatie. Exemplu: la o transmitere radio se urmareste translatarea spectrului de j.f. al semnalului modulator in jurul unei frecvenite radio, astfel incat puterea radiata de antena sa fie suficienta;
- multiplexarea care permite utilizarea aceluiasi mediu de transmisie pentru mai multe comunicatii, fara a se amesteca si perturba reciproc;

Modulatia se mai clasifica:

-modulatie analogica, care realizeaza modificarea parametrilor unui semnal numit purtatoare in ritmul valorilor instantanee ale semnalului modulator.

Semnalul modulator poate fi de natura analogica sau digitala iar purtatoarea poate fi o sinusoida sau un tren periodic de impulsuri;

-modulatia numerica (digitala) opereaza o conversie a semnalului analogic intr-un semnal digital utilizand esantionarea si cuantizarea semnalului primar. Ca rezultat semnalul digital este reprezentabil printr-un cod si caracterizat prin debitul binar (bit/s).

7.5.2. Modulatia de amplitudine (ASK): definitie, clasificare

In functie de banda transmisa din spectrul semnalului modulat sunt mai multe variante ale ST cu M A:

- cu doua benzi laterale sau cu o banda laterală dubla (BLD);
- cu banda laterală unică (BLU);
- cu banda laterală reziduală (BLR);
- cu modulatia de amplitudine in quadratura (MAQ).

Din punct de vedere al utilizarii eficiente a benzii de frecvenite sistemele BLD sunt aproximativ echivalente cu sistemele MF. Daca se transmite si purtatorul, ponderea semnalului util (BL) din puterea totala transmisa se reduce si este posibila detectarea necoerenta. Echipamentul de receptie, in consecinta, este mai simplu, insa acest avantaj reduce protectia la zgromot.

Sistemele BLU asigura cea mai eficienta utilizare a benzii canalului dar, deoarece semnalul modulator are componente de frecvenita joasa, este dificil de eliminat prin filtrare una din benzile laterale care rezulta dupa modulatia, fara a o afecta pe cealalta.

Sistemele BLR permit realizarea unui compromis intre eficienta utilizarii benzii de frecvenita si posibilitatea eliminarii partiale a unei benzi laterale.

In sistemele MAQ, semnalul transmis este obtinut prin insumarea a doi purtatori in quadratura ce au aceeași frecvenita insa sunt modulati de doua mesaje diferite.

Convertorul D/A transforma datele intr-un semnal binar sau multinivel in banda de baza. Semnalul este aplicat unui FTJ cu functia de transfer $T(\omega)$ care are rolul de a limita spectrul de frecvenite al mesajului la o frecvenita mai mica decat cea a purtatorului precum si de formare in vederea reducerii interferentei simbolurilor.

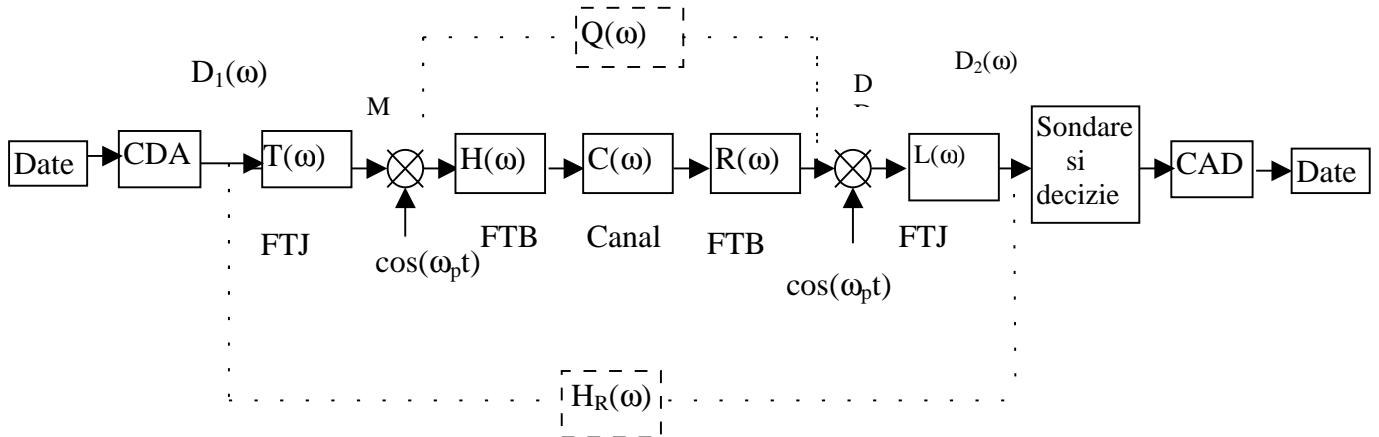

Fig.7.8. Schema bloc generala a unui sistem MA

Modulatorul realizeaza o inmultire a componentelor spectrale a semnalului format de FTJ cu un purtator sinusoidal, fiind un modulator de produs. FTB cu functia de transfer $H(\omega)$ limiteaza spectrul de frecventa al semnalului modulat, eliminând fie parțial, fie complet, una din benzile laterale.

Canalul de comunicatie intervine prin caracteristica sa de transfer $C(\omega)$. La receptie un filtru cu functia de transfer $R(\omega)$ elibina componentele zgomotului aflate in afara benzii semnalului util. Dupa detectoar, un FTJ cu functia $L(\omega)$ elibina componentele rezultate in procesul de detectie, situate in jurul armonicii a doua a purtatorului.

Deoarece MA translateaza spectrul de frecventa din BB in BLS și BLI iar detectia coerenta translateaza fiecare BL in pozitia din BB, criteriile Nyquist pentru eliminarea interferentei simbolurilor pot fi aplicate fiecarei BL.

Deoarece componentele ce rezulta dupa detectie de la cele doua BL se aduna, se pot efectua modificari complementare arbitrarie in caracteristica de transmisie trece banda. Caracteristica de transfer a sistemului echivalent in BB este $H_R(\omega)$ definita de relatia:

$$H_R(\omega) = \frac{D_2(\omega)}{D_1(\omega)},$$

$D_1(\omega)$ si $D_2(\omega)$ fiind transformatele Fourier ale semnalelor in BB de la emisie, inainte de formare și de la receptie dupa FTJ.

Reprezentarea grafica a modulatiei ASK este realizata in fig. 7.10

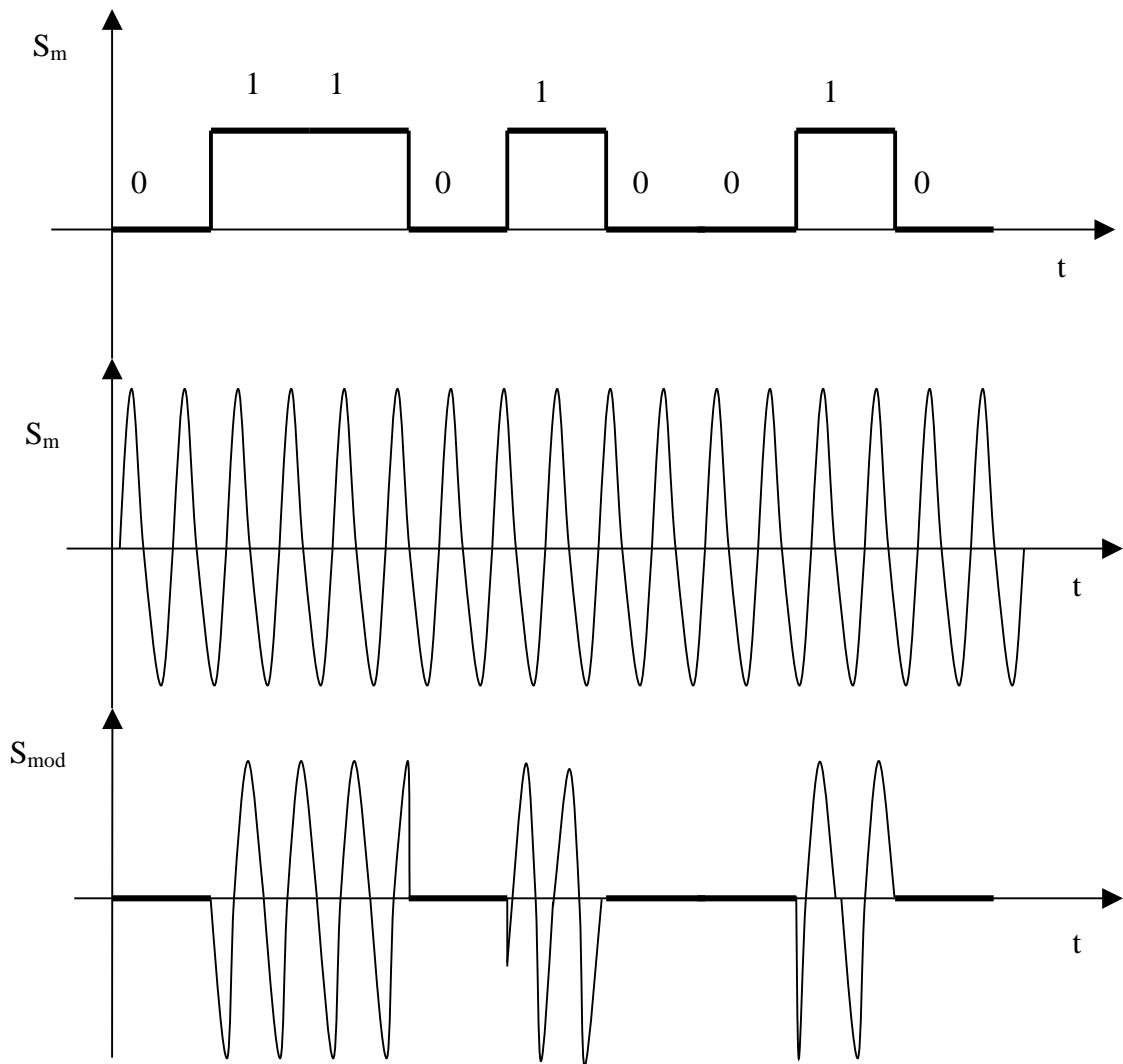

Fig. 7.10 Reprezentarea grafica a semnalelor MA

Semnalul MA poate fi obtinut prin inmultirea mesajului $g(t)$ cu purtatorul sinusoidal și trecând rezultatul printr-un filtru cu funcția de pondere $h(t)$ (fig. 7.11).

FTB poate fi folosit și pentru formarea semnalului însă se va considera ca semnalul modulator (în BB) este format, rolul filtrului fiind acela de a obține timpul de modulație dorit (BLD, BLU, BLR).

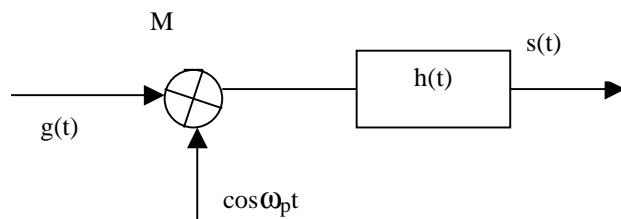

Fig.7.11 Schema bloc a unui modulator

Expresia semnalului generat este:

$$s(t) = [g(t) * h_1(t)] \cos \omega_p t + [g(t) * h_2(t)] \sin \omega_p t.$$

Dacă funcția pondere $h(t)$ a FTB o socotim echivalentă cu funcțiile pondere $h_1(t)$ și $h_2(t)$ ale unui FTJ iar $g(t)*h_2(t)$ pot fi interpretate drept componenta în fază a semnalului

modulat respectiv componenta in quadratura, se poate sugera schema de generare a semnalului modulat in care sunt folosite doua filtre trece jos și doua modulatoare de produs (fig. 7.12).

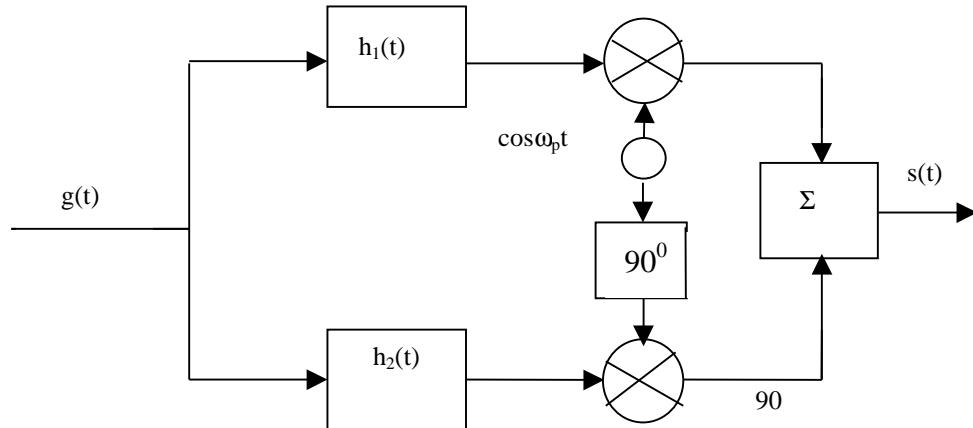

Fig.7.12 Schema bloc reprezentând un alt mod de generare a semnalului MA.

A Modulatia cu doua benzi laterale (BLD)

Pentru acest tip de modulatie filtrul h(t) poate fi un FTB având ca funcție pondere funcția δ(t).

Semnalul modulat are expresia:

$$s(t) = [g(t) \cos \omega_p t] * \delta(t) = g(t) \cos \omega_p t.$$

Dacă semnalul modulator g(t) are o componentă de curent continuu:

$$g_0 = \lim_{T \rightarrow \infty} \frac{1}{2T} \int_{-T}^T g(t) dt$$

în spectrul semnalului modulat s(t) va apărea o limită spectrală de frecvență purtatorului. Dacă $g_0=0$, în semnalul modulat purtatorul este suprimat.

Pentru transmiterea mesajului continut în semnalul modulat este suficient să se transmită o singură BL, deci sistemul BLD este un sistem redundant, ce ocupa o bandă de frecvență mult mai mare decât cea necesară.

B. Modulatia BLU

Un semnal MA cu BLU ocupă o bandă de frecvență egală cu a semnalului modulator.

Schema de generare a semnalelor BLU.

Expresiile analitice ale celor două benzi laterale sunt:

$$s_s(t) = \frac{1}{2} g(t) \cos \omega_p t - \frac{1}{2} \hat{g}(t) \sin \omega_p t \text{ și}$$

$$s_i(t) = \frac{1}{2} g(t) \cos \omega_p t + \frac{1}{2} \hat{g}(t) \sin \omega_p t.$$

Cele două expresii corespunzătoare benzii laterale inferioare și benzii laterale superioare conduc la schema din figura 7.13.

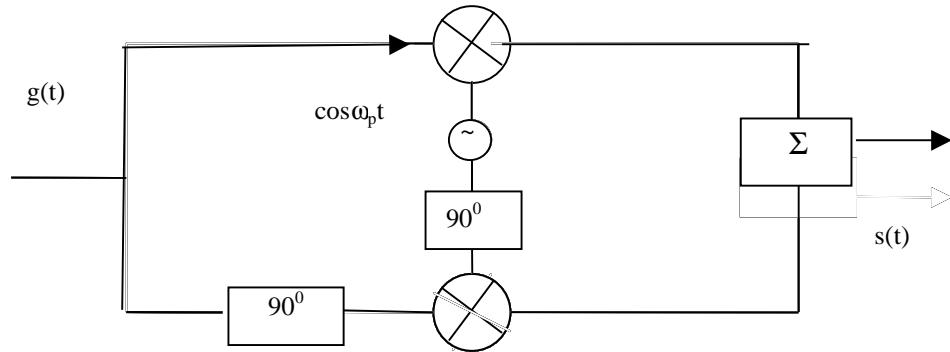

Fig. 7.13. Schema de generare a semnalelor BLU

C. Modulatia de amplitudine in quadratura.
Schema bloc este reprezentata in figura 7.14.

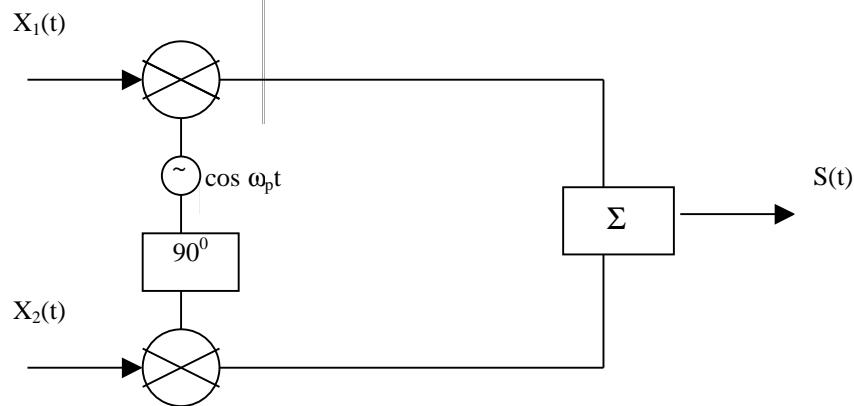

Fig. 7.14. Schema bloc a modulatorului MA in quadratura

Semnalul MAQ poate fi exprimat:

$q(t) = x_1(t) \cos \omega_p t + x_2(t) \sin \omega_p t$, unde $x_1(t)$ și $x_2(t)$ sunt semnalele în BB emise de două surse de date independente și care modulează fiecare un purtator, cei doi purtatori având aceeași frecvență dar defazați între ei cu 90° .

D. Demodularea semnalelor M.A. (fig. 7.15).

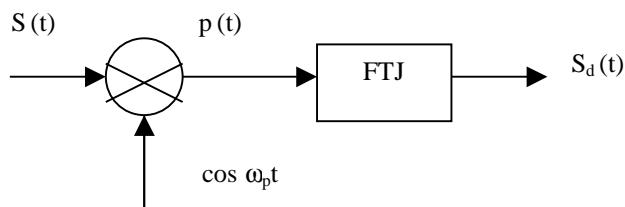

Fig. 7.15. Demodularea semnalelor modulate in amplitudine

Există două metode: detectia coerenta și detectia necoerenta.

Detectia coerenta presupune existența unui purtator local sincron și sinfazic cu purtatorul receptionat.

Detectia necoerenta (de infășuratoare) este aplicată numai semnalelor BLD cu purtator, adică acelor semnale modulate a căror infășuratoare reprezintă semnalul modulator și detectia coerenta.

Dacă purtatorul local are o eroare θ față de purtatorul receptionat se va obține:

$$s_d(t) = \frac{1}{2} [x(t) \cos \theta + y(t) \sin \theta] .$$

Pe lângă componenta ce contine mesajul și care depinde de eroarea θ , apare o componentă care poate fi interpretată ca distorsionă introdusă prin detectie și care se manifestă ca interferență a simbolurilor. Eroarea θ trebuie minimizată.